

indtil nu. Musikken har været særdeles hårdhændet behandlet det første år af denne regerings levetid.

Vi har rejst denne forespørgsel af tre grunde, dels fordi vi er bekymrede for musikkens udviklingsmuligheder både lokalt, nationalt og internationalt, dels fordi vi faktisk blev meget glædeligt overraskede over kulturministerens seneste udmeldinger – på årets musikmesse i Cannes blev det danske musikliv lovet bedre vilkår, og året i år, altså 2003, skulle være musikkens år, på Midem-messen ville ministeren finde flere penge til musikken, og i et stort opsat interview i fagbladet Musikeren skortede det ikke på løfter – dels også for at give musiklivet en musikpolitisk baggrund, når det nye Kunstråd, som vi netop har vedtaget oprettelsen af i dag, og dets fagudvalg, som vi er meget glade for blev på syv medlemmer, skal starte sit arbejde.

Kl. 11.45

Vi ser frem til, at de ministerløfter, som ministeren har været ude med, indfries her i Folketinget – det er jo trods alt løfter sagt her i Folketinget, der tæller – og vi ser meget frem til en positiv og fremadrettet debat til gavn for musikken.

Besvarelse

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er glad for, at vi netop i dag har mulighed for her i Folketinget at fremlægge regeringens planer for musiklivet. Jeg opfatter forespørgernes spørgsmål som dækkende stort set alle dele af musiklivet, og jeg vil godt svare ud fra den opfattelse.

Det er rigtigt opfattet, at musikken er et satsningsområde for regeringen de kommende år i kulturpolitikken. Regeringen vil i de næste år udfylde dette og udfolde dette i en lang række initiativer.

Musiklivet i Danmark er bredt, præget af mange forskellige musikalske udtryk, der tilsammen udgør tidens toner. Den offentlige støtte giver mulighed for, at disse tidens toner og klange omfatter hele registret fra den nye kompositionsmusik over den klassiske musiks standardrepertoire til folkemusik, jazz, pop, rock, verdensmusik og de til stadighed fremvoksende genrer.

Musikken udgør et meget stort emne, som ligger os alle her i salen på sinde. Musikken stil-

ler regering og Folketing på en kompliceret opgave.

Som jeg har antydnet, består den offentlige opgave i at sørge for, at den del af musikken, der ikke kan klare sig på markedsvilkår, men som befolkningen og vi som kultur og nation alligevel har brug for, stadig væk har mulighed for at bestå.

Vi er vant til, at uddannelse er et sådant offentligt gode, og musikkonserveratorierne har en lang tradition i Danmark. Vi har med seks konserveratorier alle dele af landet med, og det skal vi fortsætte med. Tilsvarende tilbyder alle kommuner på nær nogle håndfulde musikskoleundervisning. Vi har vænnet os til, at symfoniorkestrene er en del af den statslige, kommunale og amtskommunale forpligtelse.

Vi har siden 1976 været vant til et Statens Musikråd, der har givet støtte til et væld af aktiviteter i musiklivet fra professionelle orkestres, kors og ensembles virksomhed til koncerter, tidsskrifter og anden informations- og dokumentationsvirksomhed.

Vi har de sidste år vænnet os til, at det oplysningsretlige system er udfordret af en tilsyneladende stigende piratkopiering af musik. Derfor er det vigtigt, at vi kommer rundt om alle hjørner i musiklivet. Der er mange temaer og mange udfordringer at tage fat på.

Der er tale om en langsigtet strategi, der år for år vedligeholder og efterser alle dele af musikens kulturpolitik, så vi kan få et professionelt musikliv præget af kvalitet og udvikling, som kan måle sig på et højt internationalt niveau.

Jeg vil i det følgende omtale hver af brikkerne nærmere.

Hvis vi starter med den klassiske musiks »fødekæde«, er det mest brændende spørgsmål for tiden på det område, vi kalder den klassiske musik, hvordan vi sikrer tilstrækkeligt med dygtige klassiske musikere til symfoniorkestrene, til ensemblerne og andre dele af det klassiske musikliv.

Det har fra flere sider været hævdet, at den manglende sammenhæng mellem alle de led i skole- og fritidssektoren, der bidrager til udviklingen af det musikalske talent, er årsagen til den manglende rekruttering. Derfor nedsatte jeg i januar 2002 en task force for at undersøge årsagerne til problemerne med den musikalske »fødekæde« inden for den klassiske musik.

I juli 2002 modtog jeg en rapport, som indeholder en række spændende forslag. Rapporten fra gruppen vil blive diskuteret på en konferen-